

תתיח

הלכות עירובין שפחזשפט

שפח דין אם לא עירבו החצירות יחד וגם לא נשתתפו במכוי וכו סעיף אחד:

א כל שיתופי מבוואות אינם אלא להתיר להוציא לתוכו כלים ששבתו בכתים אבל כלים ששבתו בתוכו או בחצירות מותר לטלטלם בו ביותר מד' אמות וממנו להצירות^א ובלבד שלא יכנסם לבית^ב אפילו עירבו הבתים שבתור.

ובלבד שיהא המבוי מתוקן בלחי או קורה כהלכתו שאז אינו כרמלית^ג אע"פ שלא נשתתפו בו ורשות אחת הוא עם החצרות לכלים ששבתו בתוכן^ד בין שעירבו החצירות לעצמן בין שלא עירבו.

וכלים ששבתו בביתו והוציאם למבוי שאינו משותף או לחצר שאינה מעורבת בדרך מלבוש או באוסר מותר לטלטלם עם ביותר מד' אמות^ה אבל אסור לטלטלם מחצר למבוי או להיפך^ו כמ"ש בס"י שע"כ^ז:

שפט נברי שיש לו חלון פתוח למבוי וכו סעיף אחד:

א נכרי הרר במבוי ויש לו חלון אחורי ביתו פתוח לבקעה^א או לקרפף^ב אפילו אין בחלון אלא ד' מפרחים על ד' מפרחים אינו אוסר על בני מבוי אפילו מכנים ומוציא גמלים וקרנות דרך המבוי כל היום מפני שהפץ יותר באותו שפתחו לו מאחוריו לבדו שיש לו אייר הרבה שם^ג ונעשה פתחו למבוי כאילו אינו רגיל בו שאינו אוסר^ד והוא שיש בבקעה או בקרפף יותר מבית סאתים^ה שאיירו רב אבל בית סאתים קטן הוא ואינו נוח לו יותר מהמבוי.

וישראל שיש לו פתח למבוי ופתח מאחוריו לקרפף ושבת ולא עירב אם הקרפף יותר מבית סאתים אוסר על בני מבוי^ו לפי שאין הקרפף ראוי לו להשתמש בו בשבת שאין מטלטלין בו אלא כד' אמות ואם הוקף לדירה אפילו הוא יותר מבית סאתים אינו אוסר^ז [ואם הוא בית סאתים אף שלא הוקף לדירה אינו אוסר^ח] כיון שהקרפף ראוי לו להשתמש בו

סימן שפח

א בדייתא צא, ב כר"ם, רמב"ם פ"ג ה"ה, מ"ט שם, מור צא, א. מור וב"י במשמעות דר"ף הא"ש, שהשמיטו הא דרב בשבת קל, ב. דעה דא' בש"ע, וברס"י, ע"י במה שכתבתי בס"י שם (ראה מ"מ וציונים).
ב גמרא צב, א (למטה לבתים), תוס' צא, א ד"ה ושמואל, וברלעיל שם.
ג כדלעיל ס"י שם ס"א.
ד שבת קל, ב (ראה מ"מ וציונים), וכדלעיל ס"י שם ס"א.

ה ר"ש בבדייתא עירובין צא, ב. רש"י שם ד"ה כולן רשות אחת. מ"מ ס"ק א.

ו תוס' שבת קלא, א ד"ה מר, כשמואל ור"י יתכן עירובין צא, א. מור וב"י במשמעות דר"ף הא"ש, שהשמיטו הא דרב בשבת קל, ב. דעה דא' בש"ע, וברס"י, ע"י במה שכתבתי בס"י שם (ראה מ"מ וציונים).

ז רש"י שבת שם בדי"ה מותר לטלטל בבולת, ות"י עירובין צא ע"ב בדי"ה וכלים, וכ"מ משו"ן טו"ע ס"י שער"ב סוף ס"א (שאיסרו בלי הבית מחצר לחצר או לאחד מאלו), ור"ד קלא דרב ד' פ"ט (שגור ד' אמות אמו

מנג' לנג') דוד"ק, וראה לעיל ס"י שם מ"ה, ולקמן ס"י תג, ב' היקוט כענין זה, וראה אבני מר ס"י שא את ב'.
ח אפילו הוציאם בדרך מלבוש רב ששת צא, סעי"א.
ט סעיף א, וראה גם לעיל ס"י שם מ"ה.

סימן שפט

א רב יהודה אמר שמואל סז, א. מור וש"ע.
ב רב נחמן בר אמי משמיה דאליפנא שם, מור וש"ע.
ג רש"י שם סעי"א ורע"ב, מור וש"ע.
ד מור וש"ע שם, וכדלעיל ס"י שם ס"ט.
ה דבה ורב יוסף שם רע"ב, מור וש"ע שם.
ו רש"י שם ד"ה נכרי.
ז גמרא שם, מור וש"ע שם.
ח רש"י שם ד"ה ישראל, משמעות דרב"ם פ"ה ה"י מ"ח שם, דעה דא' כבוד וש"ע שם, ובב"י ס"י רה"ב נקטנין.

ט כן הוא בגמרא ובכרמ"ם ובמור שם, ועד"ו דגיה כקונטרס השלחן [ונבפ"ר נחמה כאן שורה שלימה, כולל גם העין למ"א דלוחן], וראה מ"מ וציונים.